

Sygn. akt *IV Ka 651/14*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Włodzimierz Hilla - sprawozdawca

Sędziowie SSO Mariola Urbańska - Trzecka

SSO Piotr Kupcewicz

Protokolant sekr. sądowy Hanna Płaska

przy udziale Gizeli Kubickiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Bydgoszczy

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2014 r.

sprawy **M. K.**s. W.i H.ur. (...)w B.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 15 maja 2014 roku.

o przestępstwo z art. 85 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 15 maja 2014 r. sygn. akt III K 16/14

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że obniża do 5 (pięciu) lat karę łączną pozbawienia wolności; w pozostałej części utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok; wydatkami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

IV Ka 651/14

UZASADNIENIE

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie była apelacja obrońcy skazanego **M. K.** od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z 15 maja 2014 r. (sygn. akt III K 16/14).

Apelujący, jak można wnioskować z treści (uzasadnienia) tego środka odwoławczego, zaskarżył niniejsze orzeczenie z uwagi na wymierzenie skazanemu rażąco niewspółmiernych kar co do obydwóch kar łącznych (brak w tym zakresie zwerbalizowania stosownych zarzutów apelacyjnych), wynikających z połączenia jednostkowych kar pozbawienia wolności objętych węzłem kary łącznej. W konkluzji obrońca domagał się wymierzenia skazanemu owych kar łącznych z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji.

Apelacja obrońcy skazanego była zasadna o tyle, o ile wywołując postępowanie odwoławcze skutkowałą koniecznością uznania, że kara łączna wymierzona M. K. w pkt. II zaskarżonego wyroku razi surowością i wymaga jej złagodzenia, z zastosowaniem w większym stopniu zasady absorpcji. W tym wypadku bowiem granice nowej kary łącznej wyznaczały: kara 3 lat pozbawienia wolności (orzeczona w sprawie III K 393/11) oraz suma kar podlegających łączeniu, w więc 7 lat i 2 miesiące. Tym samym, karę w tym zakresie w rozmiarze 6 lat pozbawienia wolności orzeczono przy zbyt dużym zastosowaniu zasady kumulacji. Tymczasem, z powodów przywołanych przez apelującego, nie było po temu dostatecznych podstaw. Sąd odwoławczy uznał zatem, że zasada mieszana (asperacji) wymagała, aby karę tę zmiarkować na poziomie 5 lat pozbawienia wolności, właśnie z uwagi na te przesłanki i okoliczności, które przywołał także sąd orzekający w zaskarżonym wyroku (s. 4 – 6 uzasadnienia).

Równocześnie zaś, brak było podstaw do podzielenia stanowiska autora apelacji odnośnie rozstrzygnięcia zawartego w pkt. I cyt. wyroku. Wymierzona tam nowa kara łączna jedynie o 4 miesiące przekraczała minimalną granicę przewidzianą dla owej, nowej kary łącznej i niechybnie nie razi swą surowością, w rozumieniu treści przepisu art. 438 pkt 4 k.p.k.

O wydatkach postępowania odwoławczego rozstrzygnięto po myśli art. 634 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. uwzględniając okoliczności dotyczące aktualnej sytuacji życiowej, materialnej skazanego.